

Arrest

nr. 83 187 van 18 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 april 2012.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat hun relaas ongeloofwaardig is en omdat uit objectieve informatie blijkt dat de Kosovaarse overheid in redelijke bescherming voorziet.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers geen enkel identiteits- of nationaliteitsdocument voorleggen afkomstig van de Kosovaarse overheid dat aantoonde dat zij heden beschikken over de Kosovaarse nationaliteit. Verzoekers legden daarentegen wel verschillende documenten voor die werden uitgereikt door de Servische overheid en die getuigen van het feit dat zij over de Servische nationaliteit beschikken: het Servische nationaliteitsattest van verzoeker H. A., de Servische identiteitskaart van verzoeker S. A., en verder verscheidene attesten uitgereikt in de Servische stad Nis. Uit het asielaas blijkt ook dat hun gewoonlijke verblijfplaats sinds de Kosovo-oorlog Servië betreft. Het asielaas moet steeds onderzocht worden in functie van het land van nationaliteit, en indien dit niet

kan worden vastgesteld, het land van verblijf. In beide gevallen diende derhalve de aanvraag te worden onderzocht in functie van Servië.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoekers komen in hun verzoekschrift niet verder dan het minimaliseren en vergoelijken van slechts enkele van deze motieven, doch slagen er niet in afbreuk te doen aan het geheel van de motivering. Verzoekers voegen nog een fax bij, doch het bijgevoegde stuk betreft een fotokopie waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht en die slechts betrekking heeft op één van de vele vaststellingen van de bestreden beslissingen. Het asielrelaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar hun verzoekschrift.

Bijgevolg tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Servië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER